

[Chr. Christensen.]

hvilket jo også klart er fremgået af forslaget til folketingsbeslutning.

Efter vor opfattelse må disse forhold tages op til behandling snarest i den kommende samling. Og for at få problemerne belyst så godt som muligt kan vi finde det rimeligt at lade et rektorudvalg se på sagerne for om muligt at få et virkeligt grundlag for en ændring. I princippet er vi ikke uenige med hensyn til centrum-demokraterne i de ændringsforslag, de har stillet, men vi er også af den opfattelse, at netop disse forhold må indgå i den løsning, vi nu skal have fat på, så snart vi kommer i den nye samling. Derfor kan vi ikke støtte disse ændringsforslag.

Freddy Madsen (DKP):

De ændringsforslag, som nu er fremsat til lovforslaget, er trods alt et bevis på, at man selv fra borgerligt hold har måttet erkende, at de problemer, som vi her stod over for, var så komplicerede og indviklede, at man ikke umiddelbart har været i stand til at fremsætte noget forslag. Det er klart, at det misfoster af et lovforslag, som ministeren havde fremsat, på ingen måde var i stand til at klare problemerne, men heller ikke fra borgerligt hold har der været nogen løsninger, selv om det ikke har været den onde vilje, det har manglet på. Det, man så i sin kvide nu har fundet frem til, er en ny form for et eksternt rektorat, forstår jeg — det er måske ud fra den succes, man har opnået dernede på RUC, at man følger ideen op — som skal forsøge at kigge på problemerne og komme frem med et forslag.

Det er jo stærke sager, det her. Vi står med en styrelseslov, som opererer med på forskellige niveauer, at de fastansatte lærere, studenterne og det teknisk-administrative personale skulle have medbestemmelse og medindflydelse på tingene. Det kan vi alt sammen diskutere, men de, der nu skal komme med en indstilling, er ikke engang de fastansatte lærere for den sags skyld eller studenterne eller det teknisk-administrative personale. Nej, det er bare lederne af institutionerne, som skal komme med en sådan indstilling, og hvordan den bliver, kan man jo, uanset at der antagelig vil være mange udmærkede mennesker imellem, nok forestille sig. Jeg synes, det er fantastisk, at so-

cialdemokratiet også i denne sag kan gå med til — det kan godt ske, at man har lidt aversioner mod studenter og den slags i det parti på nærværende tidspunkt, fordi man ligger lidt under for fremskridtspartiet — at ikke engang det teknisk-administrative personale, arbejderne på læreanstalterne, skal have nogen indflydelse på, hvordan den nye styrelseslov og dermed deres arbejdsforhold skal udformes. Det går man blankt med til. Jeg synes, det viser noget om, hvor langt ud man er kommet, og hvor vidt man vil føje sig, når venstre dirigerer.

Så har jeg nogle bemærkninger med hensyn til en række af de ændringsforslag, der nu er stillet. Det med institutterne er jo blevet passende sminket, sådan at ministeren nu skal spørge de udvalg, som hun selv har nedsat, og det er jo ganske udmærket. Man kan nok formode, at de i de situationer, hvor der kan blive tale om at nedlægge institutter, også vil være ministeren føjelige.

Så gennemfører man noget ganske enestående efter min opfattelse i spørgsmålet om valgene til nogle af de styrende organer, bl. a. til konsistorium. Det, der er den åbenbare hensigt med denne sag, er, at en lille gul splittelsesorganisation, som er blevet mere og mere uden indflydelse blandt studenterne, nu ved kunstgreb skal tages under armene og gives muligheder for at få en repræsentation, den ikke har noget krav på, at der oven i købet skal stilles midler til dens rådighed fra staten til udviklingen af dens politiske arbejde. Også det er socialdemokratiet med til at gennemføre i denne situation.

Jeg ved ikke, om vi nu kan forvente — eller det ved jeg godt, at det kan vi ikke — at der skulle være så meget konsekvens i tingene, at vi nu også fik nogle nye valgbestemmelser i fagbevægelsen, der sikrede, som det siges her, mindretallene. Det kunne jo være måske ganske interessant, hvis de repræsentanter, som LO udnævner til forskellige nævn og råd osv., for fremtiden ikke skulle udpeges af Landsorganisationen, men vælges ved forholdstalsvalg. Jeg kunne godt have lyst til at spørge de borgerlige, om det nu gælder således, at for fremtiden vil man stille forslag om, at når der skal være arbejdsgiverrepræsentanter i forskellige råd og nævn, som staten udpeger, så skal det ikke være Dansk Arbejdsgiverforening, der udpe-